DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 1. | Katowice, dnia 1 stycznia 1935 r. | Rok III.

T R E Ś Ć:

Życzenia noworoczne.

Z okazji Nowego Roku składam wszystkim pracownikom podległego mi okręgu moje najlepsze życzenia.

Nowy rok niech darzy każdego pomyślnością w działalności służbowej i w życiu prywatnem.

Praca każdego pracownika w Nowym Roku niech będzie dalszą cegiełką w rozwoju i umocnieniu potęgi Naszej Ojczyzny.

Równocześnie składam podziękowanie wszystkim tym p.p. Naczelnikom Urzędów, którzy przesłali mi życzenia świąteczne i noworoczne.

DYREKTOR
OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW
(—) Stefan Popiel

„FRONTEM DO KLIENTA" — TO PODSTAWOWA WYTYCZNA TWOJEGO USTOSUNKOWANIA SIĘ DO PUBLICZNOŚCI.

POCZTA.

1.

Przesyłki listowe Mennicy Państwowej.

Mennica Państwowa może wysyłać nieopłacone polecone listy „na wezwanie urzędowe" lub w wykonaniu ustawowego obowiązku.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 5. XII. 1934 roku № PW 404/33 wyjaśnia się jak następuje:

Zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 28 VI b. r. № PW 610/8 odebrane zostało Mennicy Państwowej prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

Zgodnie natomiast z § 2 p. b. rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. VII. 1933 r. (Ez. U. R. P. № 59 poz. 448) może Mennica Państwowa wysyłać „na wezwanie urzędowe" lub w wykonaniu ustawowego obowiązku, nieopłacone listy i kartki zwykłe.

Ze względu jednak na to, że częstokroć załącznikami do korespondencji (ekspertyz), wysyłanej przez Mennicę Państwową są monety — Ministerstwo czyniąc wyjątek od zasady zezwala przyjmować od Mennicy Państwowej nieopłacone polecone listy „na wezwanie urzędowe" lub „w wykonaniu ustawowego obowiązku".

№ PP 41 z dnia 7 grudnia 1934 r.

2.

Ulgi dla paczek Polskiej Macierzy Szkolnej.

Paczki z zawartością książek, ubrań i pomocy szkolnych, wysyłane być mogą wzajemnie między organami Polskiej Macierzy Szkolnej, t. zn. Zarządem Głównym, Zarządami Okręgowemi i Kołami Opiekuńczemi za ulgową opłatą.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22.XI.1934 r. № PW 601/198/34 zawiadamia się, że Pan Minister przyznał Polskiej Macierzy Szkolnej ulgową opłatę w wysokości 50% normalnej obowiązującej taryfy paczkowej dla paczek z zawartością książek, ubrań i pomocy szkolnych, wysyłanych wzajemnie między Organami Polskiej Macierzy Szkolnej, t. zn. Zarządem Głównym, Zarządami Okręgowemi i Kołami Opiekuńczemi.

Paczki te mogą być wysyłane do adresatów na całym obszarze Państwa i winny być nadawane w urzędzie pocztowym, za pomocą pocztowej książki nadawczej, prowadzonej przez kalkę.

Na przynależnym adresie pomocniczym oraz stronie adresowej paczki w miejscu do oznaczania opłaty pocztowej ma być umieszczony napis odręcznie lub zapomocą stempelka: „Opłata ulgowa. Zarządzenie Min. P. i T. № PW. 601/198/34".

Paczki powyższe nie mogą być nadawane jako paczki z podaną wartością. Inne opłaty dodatkowe mogą być pobierane w normalnej, przewidzianej taryfą wysokości.

Przyznana ulga obowiązuje aż do odwołania.

W miejscowościach, w których jest więcej urzędów pocztowo-telegraficznych paczki te mogą być nadawane w urzędach № 1, które mają zawiadomić o tem wyżej wymienione Zarządy względnie Koła Opiekuńcze Polskiej Macierzy Szkolnej.

№ PP 410 z dnia 4 grudnia 1934 r.

3.

Doręczanie pism sądowych.

Zaznajomić się należy dokładnie z przepisami o doręczaniu pism sądowych

Z uwagi na częste zażalenia Sądów, że urzędy (agencje) pocztowo-telegraficzne tutejszego okręgu nie stosują się do obowiązujących przepisów o doręczaniu pism sądowych — Dyrekcja poleca urzędom (agencjom) dokładnie zaznajomić się z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 30. IX. 1933 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Poczt i Te-

legrafów o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. M. P. i T. z 1933 r. poz. 112) oraz z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 30.IX.1933 r. wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o doręczaniu pism sądowych przez organa gminne w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. M. P. i T. № 23 z 1933 r. poz. 113).

Zauważa się, że w razie wyjścia na jaw wypadku sprzecznego postępowania z pismami sądowemi wbrew zapodanym wyżej przepisom, winni pracownicy będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

№ PP 20 z dnia 14 grudnia 1934 r.

4.

Niewłaściwe kierowanie dokumentów przewozowych.

Na paczki i adresy pomocnicze mające wyjść zagranicę przez urząd wymiany Gdańsk 3 należy zawsze naklejć karteczkę z nazwą urzędu pocztowo-celnego Tczew 2.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku żali się, że urzędy (agencje) tut. okręgu nie stosują się do postanowień ogłoszonych w § 28 przepisów tomu II. P. 12 część II. oraz w Dz. U. Min. P. i T. №. 9/31 poz. 56 w sprawie kierowania paczek i adresów pomocniczych wychodzących przez urząd wymiany Gdańsk 3 do urzędu pocztowo-celnego Tczew 2.

Ponieważ wypadki te ciągle zdarzają się, pomimo tego, że Dyrekcja zwraca indywidualnie uwagę poszczególnym urzędom na nieprzestrzeganie tych przepisów, przeto zwraca się uwagę, aby personel dokładnie zaznajomił sią z temi zarządzeniami, w przeciwnym bowiem razie Dyrekcja będzie pociągała winnych do odpowiedzialności służbowej.

№. PP 75 z dnia 1 grudnia 1934 r.

5.

Wezwanie płatnicze, do których dołączono blankiety P. K. O.

Wezwania płatnicze, do których dołączono blankiety P. K. O. z podaniem kwoty nie mogą być wysyłane jako druki.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 13.XII. 1934 roku № PW. 100/15 wyjaśnia się jak następuje:

W myśl ordynacji pocztowej upomnienia lub wezwania płatnicze, by mogły być traktowane jako druki, nie mogą w treści swej zawierać kwot (§ 76 pkt. 6 przepisów wykonawczych do ordynacji pocztowej).

Przepis ten jak zauważono, jest masowo wykorzystany przez sfery handlowe, które wysyłają takie wezwania bez umieszczenia na nich kwot, chcąc nadać im charakter druku, a osiągają cel swój przez dołączenie blankietu nadawczego P. K. O., na którym dozwolone jest umieszczać kwoty na przedniej lub odwrotnej stronie (§ 78 ordynacji pocztowej).

Ponieważ takie postępowanie ma na celu obejście obowiązujących przepisów, według treści zaś upomnienia takie noszą wyraźny charakter korespondencji osobistej i bieżącej, wyjaśnia się, iż **wezwania takie, do których dołączono wypełniony w sposób wyżej wskazany blankiet nadawczy P. K. O. należy wyłączać od przewozu za opłatą dla druków na podstawie postanowień pkt. 1 § 75 ordynacji pocztowej.**

№ PP. 40 z dnia 18 grudnia 1934 r.

6.

Sprzedaż znaczków pocztowych przez pośrednictwa pocztowe.

W ślad za zarządzeniem z dnia 26.XI. 1934 r. № PK 14 Dz. Zarz. Dyr. O. P. i T. № 21/1934 poz. 214 komunikuje się, że udzielanie pośrednictwom pocztowym awansów w znaczkach pocztowych i drukach płatnych po wyczerpaniu się częściowem lub całkowitem udzielonego poraz pierwszy awansu — następuje tylko za gotówkę.

Urzędy pocztowe udzielające tego awansu poraz pierwszy powinny zażądać pisemnego potwierdzenia odbioru, z datą i podpisem pośrednika i potwierdzenia te przechowywać w kasie urzędu pocztowego jako dowód przy wyliczaniu się z zapasów znaczków pocztowych i druków płatnych.

Na ostatniej stronie rachunku znaczków pocztowych powinny urzędy pocztowe, udzielające awansów wykazywać kwoty udzielonych awansów w końcowym a następnie w początkowym zapasie znaczków.

№ PK 14 z dnia 17 grudnia 1934 r.

7.

Obrót przekazowy z Belgją.

Na przekazach telegraficznych do Belgji oznaczać walutę wyrazem „belga“

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № P. Z. 504 z dnia 20.XII. 1934 r. zarządza się, by urzędy i agencje pocztowo-telegr. podawały **pełną nazwę waluty** przy przesyłaniu przekazów telegraficznych. Określenie winno brzmieć „belga“ a nie „belg“ lub „belges“ ponieważ to myli się z frankiem belgijskim i utrudnia w ten sposób urzędom wypłatę przekazu.

№ PK — 21 z dnia 22 grudnia 1934 r.

Z OKAZJI ZBLIŻAJĄCYCH SIĘ ŚWIĄT PROPAGUJ SKŁADANIE ŻYCZEŃ ŚWIĄTECZNYCH LISTOWNIE LUB TELEGRAMAMI PNG i XLT ORAZ LX 50.

TELEGRAF i TELEFON.

8.

Telegramy „G P” = poste restante.

Zamiast dotychczas często używanej wskazówki „poste restante“ umieszczać na telegramach płatną wskazówkę służbową „G P“.

Tylko przy telegramach przekazowych „MDT“ przeznaczonych do odbioru na poczcie, podawać płatną wskazówkę służbową „poste restante“.

Stwierdzono, że liczne urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne podają przy telegramach przeznaczonych do odbioru na poczcie, wskazówkę „poste restante“, zamiast służbowej wskazówki „G P“ ustalonej §-em 43 ordynacji telegraficznej IV Tg. 2. Z uwagi na postanowienia § 67 ordynacji telegraficznej IV Tg. 2, nakazujące podawać wskazówki służbowe tak w telegraficznej korespondencji zagranicznej jak i krajowej zapomocą ustalonych skrótów literowych, poleca się urzędom i agencjom odtąd zamiast wskazówki „poste-restante“ umieszczać wyłącznie płatną wskazówkę służbową „GP“. Używanie wskazówki „GP“ skraca pracę przy odtelegrafowywaniu telegramów, a skrócenie pracy może być znaczne przy telegramach na dalsze odległości, wymagających kilkakrotnego przetelegrafowywania przez urzędy pośredniczące. Gdyby nadawca telegramu podał wskazówkę „poste-restante“, należy ją zgodnie w § 67 ordynacji telegraficznej IV Tg. 2, zastąpić ustaloną wskazówką „GP“.

Wskazówki „poste-restante“ należy używać jedynie przy telegramach przekazowych „MDT“ (patrz instrukcję o przekazach telegraficznych Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14 z 1927 r. poz. 43.)

Używanie wskazówki „poste-restante“ przy telegramach przekazowych znajduje się uzasadnienie w znaczeniu wskazówki służbowej „GP“, określającej telegram przeznaczony do odbioru na poczcie jako list zwrotny, co nie może mieć zastosowania przy telegramach przekazowych.

Do powyższych postanowień należy ściśle się stosować, używając w poszczególnych wypadkach wskazówek służbowych ustalonych ordynacją i konwencją telegraficzną.

№. TE. 511 z dnia 6 grudnia 1934 r.

9.

Bezpłatne rozmowy telefoniczne policji państwowej.

Należy kontrolować, czy rozmowy te nie są nadużywane dla celów prywatnych.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 30.X.b.r. № TE 2000 w sprawie przeprowadzania nadmiernej ilości rozmów bezpłatnych przez organa policyjne, poleca się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym tutejszego okręgu ściśle przestrzegać postanowień zawartych w art. 24 ustęp 3 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie z dnia 3.VI.1924 r. (Dz. U. M. P. i T. № 20 z 1933), w myśl którego od opłaty telefonicznej wolne są tylko doniesienia telefoniczne wysyłane do właściwych władz w przypadkach napadów rabunkowych, pożarów, epidemji, katastrof,

nieszczęśliwych wypadków lotniczych jak również i innych nieszczęść spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami.

Nadmienia się bowiem, że organa policyjne z powodu zbyt szerokiej interpretacji postanowień zawartych w powyższym paragrafie, przeprowadzają nadmierną ilość rozmów pod mianem rozmów dotyczących bezpieczeństwa publicznego, a nawet jak stwierdzono w jednym z okręgów P. i T. dopuszczały osoby postronne do aparatów telefonicznych.

№ TE 209 z dnia 14 grudnia 1934 r.

10.

Ruch telefoniczny z Jugosławją.

Dopuszczono do ruchu telefonicznego z Polską centrale telefoniczne z Crikvenica i Hvar w Jugosławji.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 14 grudnia b. r. № TE 2333 powiadamia się, że do ruchu telefonicznego z Polską dopuszczono centrale telefoniczne Crikvenica i Hvar w Jugosławji.

Rozmowy z wyżej wymienionemi miejscowościami należy przeprowadzać via Wiedeń-Zagrzeb (Zagreb).

Wobec powyższego poleca się w zarządzeniu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 31. X. 1932 r. (Dziennik Urz. Min. P. i T. № 21 z 1932 r. poz. 165) dopisać w punkcie 1 poz. b. miejscowości „Crikvenica“ i „Hvar“.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

№ TE 205 z dnia 21 grudnia 1934 r.

11.

Przeszeregowanie stacji abonentowych.

Przeszeregowanie stacji telefonicznych dokonują urzędy pocztowo-telegraficzne.

W ślad za zarządzeniem tutejszej Dyrekcji z dnia 18.X b.r. № TE. 5011 (Dz. Zarz. № 19 poz. 189 z 1934 r.) w sprawie tabeli kompetencyj przy przeszeregowaniu stacyj abonamentowych, która to czynność została przekazana urzędom, wyjaśnia się, że pod pojęciem przeszeregowania stacji należy rozumieć zmianę dotychczasowej kategorji opłat abonamentowych, według której był wymierzony abonament opłacany przez abonenta, w konsekwencji czego abonament za używanie przedmiotowej stacji ulega podwyższeniu względnie obniżeniu.

Przeszeregowanie stacji może nastąpić z urzędu, albo na wniosek abonenta.

Z urzędu powstaje przeszeregowanie stacji telefonicznej wtedy, gdy przy przeprowadzaniu kontroli zostanie stwierdzone, że warunki korzystania z przedmiotowej stacji są niezgodne z wpisami urzędowemi, np. według wpisów urzędowych abonent opłaca abonament telefoniczny według I kategorji, organa kontrolne zaś stwierdziły, że telefon znajduje się w lokalu handlowym, a zatem powinna być stacja przeszeregowana do II kategorji opłat abonamentowych.

Na prośbę abonenta, jeżeli odpadnie jedna z przyczyn, która uzasadniała wymierzenie opłat abonamentowych według danej a nie innej kategorji jak np. stacja znajdowała się w lokalu handlowym, (sklepie), który następnie zwinięto i zamieniono na mieszkanie prywatne.

Przeszeregowanie stacyj winno być załatwione według następujących zasad:

1) Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przeszeregowywują swych abonentów w porozumieniu z właściwemi urzędami telefoniczno-telegraficznemi.

2) Urząd pocztowo-telegraficzny ustala dokładnie faktyczny stan u abonenta na miejscu i, o ile stwierdza warunki do przeszeregowania abonenta z wyższej do niższej kategorji lub odwrotnie, przedstawia sprawę Urzędowi telefoniczno-telegraficznemu ze szczegółowem sprawozdaniem oraz odpowiednim wnioskiem.

3) Urząd telefoniczno - telegraficzny po zbadaniu otrzymanego materjału i powzięciu decyzji o przeszeregowaniu, zawiadamia abonenta pisemnie o tej decyzji, która winna zawierać potrzebne motywy, z powołaniem się na odnośny przepis taryfy telefonicznej.

Odpis pisma do abonenta Urząd telefoniczno-telegraficzny przesyła do urzędu pocztowo-telegraficznego do wiadomości.

W podobny sposób należy zawiadomić abonenta o przeszeregowaniu stacji telefonicznej z urzędu. W wypadkach spornych sprawy należy przedstawiać Dyrekcji.

W związku z powyższem Urzędy telefoniczno-telegraficzne będą zawiadamiały Dyrekcję o dokonanych przeszeregowaniach wykazem zmian stacji abonamentowych.

№ TE 5000 z dnia 20 grudnia 1934 r.

CZY PROPAGUJESZ NADAL ZLECENIA INKASOWE?

ADMINISTRACJA.

12.

Zaliczanie do wysługi emerytalnej okresów działalności niepodległościowej.

Jako dowody mogą służyć: — dekrety oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach, albo zawiadomienia o przyznaniu Krzyża lub Medalu Niepodległości, oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach wyroki sądowe, orzeczenia administracyjne, bądź zaświadczenia archiwów państwowych.

Wobec wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28-go maja 1934 roku w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 60, poz. 513), którego to rozporządzenia § 67 ustala warunki i tryb zaliczania do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, oraz okresów odbywania kar, orzeczonych przez władze państw zaborczych za taką działalność (art. 37 p. 6 i art. 50 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 20 z 1934 r. poz. 160), powiadamia się, że do ubiegania się o zaliczenie do wysługi emerytalnej okresów działalności niepodległościowej oraz odcierpianych za tę działalność kar, uprawnieni są wszyscy odpowiadający warunkom powołanego § 67 rozporządzenia Rady Ministrów funkcjonarjusze państwowi, tak stali, jak i prowizoryczni, tak pozostający w służbie czynnej (stanie czynnym lub nieczynnym), jak i w stanie spoczynku; przyczem z pośród tych ostatnich—tylko przeniesieni w stan spoczynku po dniu 31 marca 1932 r., gdyż wyżej powołany przepis ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. № 26, poz. 239), wprowadzającej p. 6 art. 37 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 1932 r.

Ubiegać się o zaliczenie okresów działalności niepodległościowej mogą również wdowy i sieroty po wspomnianych wyżej osobach.

Zgłoszenie uprawnień z dołączeniem dowodów, uzasadniających prawo do zaliczenia danego okresu winno być dokonane w drodze służbowej.

Pracownicy w stanie spoczynku, nieposiadający prawa do emerytury, jak również wdowy i sieroty po pracownikach państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, nie mające prawa do pensji wdowiej (sierocej), winni zgłaszać wnioski o zaliczenie działalności niepodległościowej — jeżeli zaliczenie to może wpłynąć na uprawnienia emerytalne — za pośrednictwem ostatniej władzy służbowej. Sprawy zaliczenia okresów działalności niepodległościowej emerytów będą załatwiały właściwe izby skarbowe.

Dla zgłaszania okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, ustalony został powołanem wyżej rozporządzeniem, jako ostateczny termin, dzień 31 grudnia 1936 r. (p. 4 § 67).

Funkcjonarjusz państwowy (pracownik ubiegający się o zastosowanie do niego postanowień omawianego § 67 rozporządzenia Rady Ministrów), winien w zgłoszeniu swoich uprawnień podać możliwie ścisłe daty okre-

sów, których zaliczenia się domaga i należycie je udowodnić.

Do dowodów, uzasadniających zaliczenie okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, należą dekrety oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach, albo też zawiadomienia o przyznaniu Krzyża lub Medalu Niepodległości.

Do dowodów, uzasadniających zaliczenie okresów kar pozbawienia wolności, administracyjnego zesłania lub przebywania w aresztach zapobiegawczych za działalność niepodległościową, należą oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach wyroki sądowe, bądź orzeczenia administracyjne. W braku tych dowodów mogą być uznane zaświadczenia archiwów państwowych.

Jeżeli zgłaszający niema możności dostarczenia dowodów wyżej wymienionych, winien o tem zaznaczyć w podaniu i wskazać powód niemożności dostarczenia tych dowodów. W takim przypadku mogą być dopuszczone i inne dowody przewidziane w postępowaniu administracyjnem, w szczególności dowód ze świadków. Świadkowie jednak winni dokładnie oznaczyć, skąd są im znane poświadczane okoliczności.

№ AP 66 z dnia 1 grudnia 1934 r.

13.

Zgłaszanie nieszczęśliwych wypadków wynikłych z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Zgłoszenie winno nastąpić w drodze służbowej w ciągu jednego roku. Trwałą niezdolność do służby względnie procentową utratę zdolności do pełnienia służby stwierdza Komisja lekarska.

Według postanowień art. 9 ust. 2 ustawy emerytalnej z dnia 11.XII.1923 r. (Dz. U. R. P. № 20 z 1934 r. poz. 160) funkcjonarjusz państwowy nabywa również prawo do uposażenia emerytalnego bez względu na czas służby, wskutek trwałej niezdolności do służby spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem wynikłym z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, nadto stosownie do art. 12 wymienionej ustawy emerytalnej, do wysługi emerytalnej dolicza się od 2 do 10 lat, zależnie od stopnia utraty zdolności do zarobkowania.

Doliczenie lat do wysługi emerytalnej następuje pod warunkiem, że:

a) niezdolność do służby spowodowana nieszczęśliwym wypadkiem powstała z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, została stwierdzona zarządzonem z urzędu badaniem komisji lekarskiej,

b) zgłoszenie wypadku w drodze służbowej nastąpi w ciągu jednego roku.

Termin jednoroczny, zakreślony do zgłoszenia wypadków — stanowiących o procentowej utracie zdolności zarobkowej — jest terminem prekluzyjnym — zgłoszenie więc wypadku po tym terminie powoduje odrzucenie prośby danego funkcjonarjusza o ustalenie procentu utraty zdolności zarobkowej.

Władza jednak w przypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, a należycie usprawiedliwionych i udowodnionych, może przyjąć zgłoszenie, jeśli nastąpiło ono nie później, niż w trzy lata po zajściu wypadku.

Celem ustalenia faktów, powodujących procentową utratę zdolności zarobkowej, winny urzędy i agencje, sprawozdania dotyczące nieszczęśliwych wypadków przedstawiać Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów wraz z odpowiednio wypełnionem „Doniesieniem o nieszczęśliwym wypadku“, sporządzonem według wzoru niżej podanego.

Powyższe należy podać do wiadomości podwładnemu personelowi oraz zwrócić mu uwagę, że celem umożliwienia stwierdzenia utraty zdolności zarobkowej przez Komisję lekarską, o każdym nieszczęśliwym wypadku we własnym interesie należy bezzwłocznie powiadamiać swój urząd przełożony. Zaś naczelnik urzędu pocztowo-telegraficznego po sporządzeniu protokółów oraz wypełnieniu „Doniesienia o nieszczęśliwym wypadku“ kieruje sprawę do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ AP 6512 z dnia 19 grudnia 1934 r.

Zał. do № AP. 6512 z 19.XII.34.

Doniesienie o nieszczęśliwym wypadku:

1. Dzień tygodnia data i czas zdarzenia się wypadku	.... (dzień tygodnia) dn. .... godz. .... min.
2. a) Oddział w którym zdarzył się wypadek	a) ....
b) Miejsce wypadku	b) ....
3. a) Imię i nazwisko, charakter służbowy, miejsce zamieszkania zabitej lub skaleczonej osoby	a) ....
b) Rodzaj zatrudn. i odkąd?	b) ....
c) Dzień, miesiąc, rok i miejsce urodzenia	c) ....
d) Samotny, żonaty, wdowiec Ilość dzieci poniżej 18 lat	d) ....
4. a) Czy wypadek spowodował śmierć?	a) ....
b) Dokładne podanie skaleczonej części ciała i t. d.	b) ....
c) Czy skaleczenie spowoduje śmierć lub	c) ....
d) zmniejszenie siły przy zarobkowaniu w czasie ponad 13 tygodni	d) ....
e) przypuszczalnie jak długo	e) ....

5. a) Czy skaleczonego umieszczono w szpitalu (Oznaczenie szpitalu) wzgl. gdzie się znajduje?	a) ....
Nazwisko i miejsce zamieszkania I. zawołanego lekarza	I. ....
Nazwisko i miejsce zamieszkania II. lekarza opiekującego się chorym	II. ....
b) Czy skaleczony odrazu przestał pracować wzgl. odkąd?	b) ....
6. a) W jakiej kasie jest zabezpieczony skaleczony?	a) ....
b) Czy skaleczony był już dawniej lub częściowo niezdolny do pracy z powodu wypadku?	b) ....
c) Czy już pobiera rentę i skąd?	c) ....
7. Powód i przebieg nieszczęśliwego wypadku	....
8. a) Świadka wypadku b) inne osoby uwiadomione najpierw o wypadku — Imię i nazwisko miejsce zamieszkania	a) .... b) ....
9. Uwagi	....
	Dnia .... *193* .... Urząd poczt.-telegr. wzgl. imię i nazwisko zgłaszającego

14.

Utworzenie referatu bezpieczeństwa w Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

W Oddziale Organizacyjnym Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów utworzono referat bezpieczeństwa w celu usprawnienia akcji bezpieczeństwa w urzędach i agencjach oraz ochrony majątku Przedsiębiorstwa. Naczelnicy urzędów i Kierownicy agencji mają specjalnie interesować się tą akcją.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 14.XII br. № GM. Org. 2000/Bezp. utworzono w ramach Oddziału Organizacyjnego tut. Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów podobnie jak w innych Dyrekcjach Okręgu Poczt i Telegrafów referat bezpieczeństwa.

Do zakresu czynności referatu bezpieczeństwa należy załatwianie wszelkich spraw, związanych z ochroną majątku przedsiębiorstwa, oraz bezpieczeństwa w jednostkach organizacyjnych p. t. a w szczególności:

1) Sprawy ochrony mienia przedsiębiorstwa w urzędach i agencjach p. t. oraz w okręgowych składach materjałów pocztowych i teletechnicznych. — Zabezpieczenia lokalowe, środki ochronne przed włamaniem, grabieżami, pożarem, środki alarmowe i t. p. w porozumieniu z Oddziałem Budowlanym i Oddziałem Gospodarczym.
2) Sprawy ochrony przewozu przesyłek wartościowych ambulansami kolejowemi, statkami rzecznemi.
3) Sprawy ochrony przewozu poczty autobusami, taborem konnym, oraz pieszo i t. p. na szosach, traktach kołowych.
4) Sprawy wyszkalania obsługi poczt ruchomych, konwojentów, wartowników, doręczycieli przekazów pieniężnych w dziedzinie służby ochrony, oraz w dziedzinie strzelania w samoobronie.
5) Utrzymanie stałego kontaktu z właściwemi władzami bezpieczeństwa — Województwa, Starostw i Policji Woj. Śl.
6) Sprawy, dotyczące współpracy urzędów i agencyj p. t. z organami bezpieczeństwa w dziedzinie przeciwdziałania akcji sabotażowo-dywersyjnej.
7) Sprawy zaopatrzenia, w porozumieniu z Oddziałem Gospodarczym, pracowników wyznaczonych do ochrony w przedsiębiorstwie w broń typów, nadających się do samoobrony, oraz zaopatrzenia jednostek wyszkalających w broń typów potrzebnych do wyszkalania oraz w sprzęt strzelecki wyszkoleniowy.
8) Sprawy napadów, grabieży, włamań i obrabowań, zachodzących na terenie Okręgów p. i t. oraz sprawozdań i meldunków o napadach, włamaniach, jak również o stanie bezpieczeństwa z podległego terenu.
9) Opracowywanie wniosków i kosztorysów w sprawach zwiększenia stanu bezpieczeństwa, opinjowanie spraw, mających wpływ na bezpieczeństwo, ochronę mienia przedsiębiorstwa.
10) Nadzór nad szczegółowem wykonywaniem i stosowaniem przepisów i instrukcji o bezpieczeństwie, ochronie i użyciu broni.
11) Służba wartownicza, opracowywanie lokalnych instrukcyj wartowniczych, oraz zatwierdzanie takich instrukcyj dla innych urzędów p. t.
12) Prowadzenie statystyki wypadków — napadów, grabieży mienia przedsiębiorstwa.

Szczegółowe zarządzenia w kwestji ochrony majątku Przedsiębiorstwa i bezpieczeństwa w urzędach i agencjach wydane będą oddzielnie.

Z uwagi na ważną sprawę bezpieczeństwa i ochrony, o której wyżej mowa — winni p. naczelnicy urzędów i kierownicy agencji interesować się specjalnie każdą akcją i każdem zarządzeniem mającem na celu bezpieczeństwo i ochronę mienia i przesyłek, a ponadto winni samorzutnie współpracować w tym względzie z Dyrekcją, przedstawiając jej odpowiednie wnioski zmierzające do wszechstronnego uregulowania sprawy i postawienia jej na wzorowym poziomie.

№ AO. 108 z dnia 22 grudnia 1934 r.

15.

Udostępnienie personelowi korzystania z publikacyj urzędowych.

Należy zapewnić pracownikom korzystanie z wydawnictw urzędowych i sprawdzać, czy są oni obznajomieni z ich treścią.

Stwierdzono, że nie wszyscy pracownicy przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ są należycie obznajomieni z zarządzeniami, zamieszczanemi w Dzienniku Urzędowym, Dzienniku Taryf Ministerstwa Poczt i Telegrafów i Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji, gdyż nie są one dla nich udostępnione, a za-

rządzenia Ministerstwa lub Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów podawane im są do wiadomości tylko na konferencjach.

Ponieważ zasadniczą podstawą sprawności służby pocztowo-telegraficznej powinna być dokładna znajomość obowiązujących przepisów i zarządzeń, koniecznem jest, aby poza ogólnikowem, ustnem informowaniem na konferencjach o nowych zarządzeniach Ministerstwa Poczt i Telegrafów lub Dyrekcji, pracownicy pocztowo-telegraficzni mieli ułatwiony dostęp do Dzienników Urzędowych, Taryf Ministerstwa Poczt i Telegrafów i Dzienników Zarządzeń Dyrekcji oraz możność korzystania z nich w wykonywaniu codziennych służbowych obowiązków.

Poleca się przeto p.p. Naczelnikom urzędów pocztowo-telegraficznych postarać się o udostępnienie personelowi korzystania z wymienionych publikacyj urzędowych, jak również należy sprawdzać, czy pracownicy w istocie korzystają ze wspomnianych wydawnictw i czy są obznajomieni z nowemi zarządzeniami i zmianami. Organa inspekcyjne Dyrekcji będą w urzędach kontrolować, czy i w jakiej mierze pp. Naczelnicy urzędów zastosowali się do niniejszego zarządzenia.

№ AO 105 z dnia 30 listopada 1934 r.

16.

Rozwieszanie i konserwowanie ogłoszeń propagandowych i napisów informacyjnych.

Należy je umiejętnie rozmieszczać i konserwować oraz nie rozwieszać łącznie z reklamami prywatnemi.

Mimo pouczeń organów kontrolnych i poprzednich zarządzeń w sprawie ogłoszeń propagandowo-informacyjnych, stan i rozmieszczenie plakatów reklamowych, wzgl. napisów informacyjnych w niektórych urzędach i agencjach tut. okręgu pozostawia nadal wiele do życzenia, wykazując małą staranność w tym względzie ze strony kierowników odnośnych placówek pocztowych.

W związku z powyższem poleca się:

1) skompletować stan ogłoszeń, plakacików propagandowych i uzupełnić go bieżąco,
2) afisze i napisy nieaktualne zaktualizować lub usunąć,
3) afisze i napisy zabrudzone, wyblakłe, postrzępione, wymieniać na nowe, zgłaszając odpowiednie zapotrzebowanie w Dyrekcji, pozostałe odpowiednio konserwować (odkurzać, podklejać naderwane i t.d.,
4) afisze i napisy rozwieszać tak, żeby publiczność mogła je odczytać bez trudu z miejsca, do którego ma dostęp,
5) publikacje reklamowe i informacyjne rozwieszać w miejscach suchych, niewystawionych na zbyt długie działanie promieni słonecznych, ale dostatecznie oświetlonych i dobrze widocznych,
6) w razie braku odpowiedniej wolnej powierzchni na ścianach, rozwieszać afisze i napisy propagandowe na stojakach; odnośne stojaki przeznaczone do plakatowania należy wykonać we własnym zakresie, względnie przedstawić Dyrekcji odpowiedni wniosek wraz z kosztorysem,
7) nie umieszczać reklam na częściach wnętrz skomponowanych architektonicznie (np. pilastry, wykusze) lub wykonanych ze szlachetnego materjału (np. bronz, marmur, drzewo meblowe),
8) przy zgrupowaniu w jednem miejscu większej ilości ogłoszeń czy plakatów, starać się sharmonizować je co do treści i barw oraz unikać przeładowania i nużącego układu jednostajnego,
9) napisy sporządzane w urzędzie wykonywać efektownie z uwzględnieniem strony estetycznej,
10) przy rozwieszaniu reklam prywatnych stosować się do § 2 ust. a. instrukcji w sprawie umieszczania reklam w lokalach urzędów pocztowo-telegraficznych i telefonicznych (Dz. Urz. Min. P. i T. № 16/1934 poz. 76), w szczególności nie umieszczać ich łącznie z urzędowemi reklamami.

Ponieważ dobry stan i umiejętne rozmieszczenie ogłoszeń reklamowych oraz napisów informacyjnych przyczynia się w wydatnej mierze do powodzenia akcji propagandowo-informacyjnej, a tem samem powoduje wzrost obrotów i dochodów przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", organa kontrolne Dyrekcji będą ściśle sprawdzać wykonanie niniejszego zarządzenia, w razie poczynienia ujemnych spostrzeżeń wyciągnie Dyrekcja odpowiednie konsekwencje w stosunku do winnych pracowników.

№ AO 105 z dnia 18 grudnia 1934 r.

17.

Zmiana ceny „Łącznika Pocztowego".

Poczynając od numeru grudniowego cena egzemplarza wynosi 15 gr.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № GMO. 625 z dnia 26.XI. 1934 r. zawiadamia się, że poczynając od numeru grudniowego, cena „Łącznika Pocztowego" będzie wynosiła 15 gr. za egzemplarz.

25% prowizji dla doręczycieli za kolportaż „Łącznika Pocztowego" należy obliczać z zaokrągleniem wdół (z dokładnością do 1 grosza).

Pozatem w całości obowiązuje nadal tutejsze zarządzenie okólne № 515 z dnia 8.XI. 1934 roku.

№ AO 105 z dnia 28 listopada 1934 r.

18.

Instrukcja dla konwojentów, przy przewozie wartościowych ładunków pocztowych, o zachowaniu ostrożności i użyciu broni.

Z instrukcją tą mają wszyscy pracownicy dokładnie zaznajomić się; Pp. Naczelnicy urzędów pocztowych i Kierownicy agencyj mają tego dopilnować.

Urzędy i agencje otrzymają w najbliższych dniach ze składu materjałów pocztowych w Krakowie odpowiednie ilości egzemplarzy wydanej nakładem Ministerstwa Poczt i Telegrafów „Instrukcji dla konwojentów, przy przewozie wartościowych ładunków pocztowych, o zachowaniu ostrożności i użyciu broni", któremi należy obdzielić za potwierdzeniem odbioru wszystkich pracowników i posłańców w agencjach przeznaczonych do konwojowania ładunku pocztowego na drogach oraz pracowników poczt ruchomych i konwojów pocztowych na kolejach.

Ponieważ instrukcja ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r. winien personel zatrudniony w tym rodzaju służby obznajmić się **bezzwłocznie** szczegółowo z postanowieniami tej instrukcji. — P. P. Naczelnicy urzędów i Kierownicy agencyj są obowiązani dopilnować **osobiście**, by odnośny personel zapoznał się dokładnie z przepisami instrukcji i mają sprawdzać perjodycznie (conajmniej raz na miesiąc) znajomość treści instrukcji u pracowników zajętych w konwojach na drogach i kolejach oraz w ambulansach.

Przydzielenie do tej służby pracowników z innych działów służby p. t. może nastąpić tylko po dokładnem stwierdzeniu przez P. Naczelnika urzędu (Agenta), że pracownicy ci zaznajomili się z tą instrukcją w dostatecznej mierze.

Za ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia czyni się P.p. Naczelników (Kierowników) urzędów (agencyj) osobiście odpowiedzialnymi. — P.p. Naczelnicy urzędów nadzorczych mają ponadto niezależnie od kontroli agentów — sprawdzać przy każdej nadarzającej się sposobności, czy posłańcy w podległych agencjach przyswoili sobie przepisy instrukcji dla konwojentów.

Jeżeli przydzielona ilość egzemplarzy instrukcji byłaby dla niektórych urzędów niewystarczająca, należy zwrócić się do Dyrekcji o przysłanie dalszych egzemplarzy.

Równocześnie zauważa się, że zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów w sprawie wydania instrukcji dla konwojentów ogłoszono w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. № 24, — do którego dołączono po jednym egzemplarzu instrukcji przeznaczonej do wywieszenia w lokalach urzędów i agencyj.

Organa inspekcyjne Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów będą przy sposobności pobytu w urzędach i agencjach sprawdzały, czy personel przyswoił sobie postanowienia instrukcji i czy stosuje je w praktycznem urzędowaniu.

№ AO 102 z dnia 22 grudnia 1934 r.

19.

Usterki stwierdzone podczas inspekcji urzędów i agencyj pocztowo-telegraf.

Podczas inspekcji niektórych urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych, przeprowadzonej w drugiej połowie listopada b. r. stwierdziłem między innemi następujące usterki:

1) niedostateczna propaganda:
   a) nie urządzono zebrań informacyjnych dla miejscowej klienteli,
   b) nie reklamowano należycie broszurki nowej taryfy w wydaniu „Reklamy Pocztowej", propagowano natomiast broszurki nowej taryfy wydane przez osoby prywatne,
   c) nie rozplakatowano niektórych afiszów wzgl. ulotek propagandowych, a także napisów informacyjnych lub reklamowych,

d) nie usunięto względnie nie zaktualizowano starych afiszów, napisów lub ogłoszeń,

e) poszczególne napisy lub afisze umieszczone są w miejscach źle widocznych lub tak wysoko, że publiczność nie może ich odczytać.

2) Poszczególne tomy przepisów służbowych nie są bieżąco uzupełniane.

3) Nad okienkami brak tabliczek z nazwiskiem i stanowiskiem służbowem pracownika pełniącego służbę.

4) Brak kroniki urzędu, która miała być gotową na dzień 1.X. b.r. (Dz. Zarządz. Dyr. № 16/34 poz. 155).

5) Lokale służbowe niektórych urzędów szwankują pod względem czystości i porządku.

Dopuszczenie do powstania powyższych usterek, a zwłaszcza niedbalstwo w dziale propagandy, dowodzi lekceważenia obowiązujących przepisów, polecam przeto nie tylko urzędom i agencjom inspekcjonowanym ostatnio przeze mnie, ale i innym, usunąć natychmiast wszelkie niedomagania i unikać na przyszłość powtarzania się jakichkolwiek niewłaściwości, przyczem zwracam uwagę p. p. naczelnikom urzędów i kierownikom agencyj, że organa kontrolne Dyrekcji będą dokładnie sprawdzać ścisłe wykonanie niniejszego zarządzenia.

№ AO 105 z dnia 13 grudnia 1934 r.

20.

Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
7	„Bananas" Gdynia	16,6	wywieszka tekturowa	Katowice 1. Chorzów 1. Bielsko 1. Cieszyn	od dnia 5. XII. 1934 r. do dnia 5. XII. 1935 r.

№ AG 610 z dnia 1 grudnia 1934 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**